

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Ear' apărarea Ardealului.

De astă-dată cestiunea e pusă „din
cercuri militare“ în discuțiune.

Un om, care se pretinde specialist în
materie de război, pune în „Budapester
Tagblatt“ întrebarea, dacă monarhia
noastră e ori nu pregătită pentru
eventualitatea unei surprinderi rusești în
Ardeal.

„E lucru aproape pipăit, — ține el, — că
Rusia are de gând să năpăstuească
partea strategiceșce vulnerabilă a mo-
narchiei noastre, adică Ardealul. —
De un lung șir de ani am cheltuit nenumărate
milioane pentru întărirea granițelor despre Nord
și pentru armarea Polei, fără-ca să ne gândim la
asigurarea Ardealului, această cheie a monarhiei.
Noi considerăm drept o demonstrațiune
deșeartă îngrămădirea de trupe, înscenată de
Ruși cu atâta șgomot la hotarele noastre despre
Galiția, căci abstracțiune făcând dela trupele dis-
locate în Ardeal, care sînt în contingentul lor
de pace, nu scim să se fi făcut vre-o fortifica-
țiune în numeroasele trecători și defileuri de
acolo, și cu ajutorul Românilor de acolo, ale că-
roră dispozițiuni față cu noi sînt atât de ami-
cale, primul venit general rusec la Lüdgers ori
Grotenhjelms poate să între în toată țigă în Ar-
deal, pe când noi ne gândim să oprim în Nord
prima lovitură.“

Omul de specialitate dela „Budapester
Tagblatt“ crede dar', că Rușii
fac concentrările de trupe înspre Galiția,
pentru-ca să abată atențiunea monarhiei
noastre dela Ardeal, cheia monarhiei și
totodată partea ei vulnerabilă, asupra că-
reia au de gând să facă primul lor atac.

Lucrul acesta ne interesează și pe
noi, care sîntem Români și totodată Ar-
deleni, și de aceea ținem să ne dăm seamă,
dacă pot ori nu să fie luate în serios pre-
supunerile omului de specialitate dela
„Budapester Tagblatt“.

Sentimentul nostru e, că n'au se fie
luate în serios.

Astăzi, când tot omul destoinic de a
purta arma face parte din puterea armată
a țerii, sîntem cam cu toții competenți a
judeca în cestiuni militare, și numai pu-
țini oameni se vor găsi, care nu vor în-
țelege, că presupunerea unui atac făcut de
Ruși asupra liniei dela Nord ori asupra
celeia dela Răsărit a Ardealului este o ab-
surditate. Din Galiția nu este nici o în-
trare directă în Ardeal: în Ardeal din
Rusia nu se poate intra decât prin Bu-
covina pe trecătoarea Bărgăului, spre

Bistrița și Năsăud, ori prin Moldova
pe trecătorile dela Tulgheș, Ghimeș ori
Oituz.

Prin Bucovina intrarea e preste pu-
tință, când în Galiția e concentrată pu-
terea monarhiei noastre, ear' prin trecē-
torile dela Tulgheș, Ghimeș și Oituz n'a
întrat încă nici o armată serioasă și nici
nu poate intra, fiindcă se înfundă în munții
Ciucului și întimpină noue greutăți în
calea ei.

Ardealul numai în linia despre Meađa-
ți poate să fie amenințat, despre trecē-
torile Buzeu, Predeal, Bran, Turnu-Roșu și
Vulcan, căile din trecut. Chiar și aceste
căi sînt însă foarte anevoioase, de oare-ce
drumul, prin Turnu-Roșu e prost, ear' pe
trecătoarea dela Vulcan și pe cea dela
Bran nici nu există drum de care.

De aceea „specialistul“ crede și el de
cuvință a adăuga, că Rușii vor intra în
Ardeal cu ajutorul Românilor, cum a in-
trat Lüdgers, fie iertatul, și Grotenhjelms.

Și în adevăr aici e poarta combina-
țiunilor „specialistului“.

E vorba de Români în genere, adică
atât de cei din Ardeal, cât și de cei de
preste Carpați.

Cât despre Români de preste Car-
pați, „specialistul“ vorbește ca și când
n'ar exista un stat român, care dispune
de-o armată ce vrea să fie luată în serios,
ci am trăi tot pe timpul, când Moldova
și Muntenia stăteau sub protectoratul ru-
sesc și erau lipsite de ori-și-ce organiza-
țiune militară. Atunci, când Lüdgers a in-
trat în Ardeal, a intrat — nu cu ajutorul
Moldovenilor și al Muntenilor, ci preste
capetele lor, a trecut, venind aici preste
nisce țeri lipsite de stăpânire. Astăzi Rușii
ar avè să treacă preste statul român, care
există numai câtă vreme Rușii stau pe
malul stîng al Prutului. Atunci, când
Rușii ar sta în Ardeal, statul român n'ar
mai exista decât din grația Rusiei, cum
și câtă vreme Țarul ar voi să-l sufere.

Nu scim deci, cum vor fi judecând
oamenii de stat ai României și dacă sînt
ori nu sincere încredințările lor de bună
vecinătate: scim însă, că rezistența față
cu Rusia este pentru România o cestiune
de existență, întocmai precum existența
statului român este pentru Ardeal de-
stulă scutiție față cu Rusia. Numai dacă

Rușii ar stăpâni Bulgaria ori ar fi victo-
rioși în Galiția, numai atunci am avè să
ne temem și noi Ardelenii de o invasiune
rusească. — Ear' despre aceste două even-
tualități nici vorbă nu poate să fie.

Atât în ceea-ce privește pe frații
noștri de preste Carpați.

Cât pentru noi, Români din Ardeal,
omul de specialitate trece cu vederea, că
sînt acum vre-o 40 de ani Lüdgers a in-
trat în Ardeal ca amic al monarhiei, ca
să suprimă o rescoală și să restabilească
ordinea legală, pentru care ne luptam și
noi, și apoi să se retragă.

De astă-dată generalul rusec, ori-și-
care ar fi el, ar intra ca dușman și toc-
mai Români sînt cei mai de aproape in-
teresați, ca el tot ca dușman să fie primit.

Masele poporului român sînt, ce-i
drept, agitate de o adîncă nemulțumire și,
prin urmare, incalculabile, ca ori-și-ce
masse nemulțumite. Noi sperăm însă, că
nemulțumirea aceasta e trecătoare și că
atunci, când vom sta în adevăr în ajunul
unui război cu Rusia, se vor lua măsuri
serioase pentru curmarea ei. Căci Românul
s'a deprins cu idea greșită, că cel mai mare
și mai primejdios dușman al lui este „Un-
gurul“ și ar fi o nenorocire pentru noi și o
„parte vulnerabilă“ pentru monarhie, dacă
războiul s'ar porni mai înainte de a fi
eșit idea aceasta din capul Românului. —
Chiar însă dacă guvernul din Budapesta
n'ar ceda reșoanelor de stat și stăruințelor
înțelepte, Rușii au între oamenii politici
ai Românilor din Ardeal dușmani foarte
hotărîți, care se vor folosi de trecerea lor,
pe care o au la Români — ca se facă
preste puțință ori-și-ce mișcare favorabilă
Rusiei. Față cu Rușii Români au să-și
apere naționalitatea și aședemintele biseri-
cesci, care de Maghiari nu pot nici odată
să fie serios amenințate, ear' în fața
unei Rusii victorioase ar fi pentru tot-
deauna pierdute.

Sîntem noi Români gata să ne unim
contra Maghiarilor cu concetățenii
noștri slavi ori cu cei germani, despre
care presupunem că vor, ca noi, ca mo-
narchia să fie unită și tare; nu ne vom
un însă nici odată, cum Maghiarii în mai
multe rînduri s'au unit, cu dușmanii mo-
narchiei, nu mai ales cu Rușii, care sînt
singurii dușmani serioși ai poporului
român.

Și dacă ar fi între Români oameni
accesibili pentru idea unei asemenea uniri,
ei ar fi ori smintîți ori trădători — în-
ainte de toate — față cu neamul lor.

În tot cazul nu Maghiarii au să ne
învețe pe noi Români lealitate, nici ei au
să ne spună, cum avem să ne apărăm
existența națională.

Educațiunea noastră politică.

II.

Am dis în numărul de ieri, că „în
toiul acestei miserie însă, mai mulți oameni,
au reluat lupta ridicată de generațiunile
bătrâne, pentru revendicarea drepturilor
noastre și pentru moralisarea și educa-
țiunea politică a poporului român.“

Pentru a arăta ce anume luptă s'a
reluat și pentru a dovedî, „că aceasta este
o luptă a adevărului și a luminii în contra
minciunii și a întunerecului“, de a arăta,
în fine, cauzele în urma cărora am ajuns
la starea de față a educațiunii
noastre politice, e nevoie ca să schi-
țăm acțiunile politice ale Românilor, dela
începutul regenerării noastre, dela 48 și
până astăzi.

În ajunul epocii regenerării noastre
domina o nemărginită confuziune de idei
între Români. Era un întunec, în care
cei interesați lesne au putut să seducă spi-
ritele în favorul lor. „Români gem, —
ținea un frunț de pe acele vremuri —
suspînă, se vaieră că e rău, că mai rău
nu se poate, că Dumnezeu ne uită și câte
alte vaierături băbesci. Apucă însă pe țeran
nu pe acei popi, cărora numai barba le
este matoră, apucă pe notabili, pe învê-
țați și erudiți, întrebă-i ce vrea Românul?
Scie el voi? De unde avem a începe?
Unul își va ține: să începem dela soco-
telile Blajului. Celalalt: ba dela banii cle-
rului neunit. Al treilea: să uniformăm pe
preoți. Al patrulea va cere dela guvern
un lucru, pe care cele trei națiuni cu capul
odată nu-l vor suferi. Al cincilea va ține:
să emigrăm toți în provinciile danubiene,
care până acum sînt încă tot românesci,
căci în această patrie noi nu mai avem
nici o nădejde, și sîntem numai peatra
scandelei, de care toate se împedecă, spin
în ochii tuturor.“

Eată cum descrie Papiu Ilarianu
în „Dacia Superioară“ confuziunea și
întunecul ce domnia în ajunul adunării
Românilor din câmpul libertății:

„Când intră inteligența română în biserică
la această conferență: era mare diversitate de
păreri politice; o mare parte a inteligenței —
atât civile cât și bisericesci, — parte din nepri-
ceperea cauzei naționale, parte din nepriceperea

Boița „Tribunei“.

„Cel din urmă ânger“

al lui

Antonio Allegri.

Traducere din italiană după Parravicini,

de

Silvestru Moldovan.

(Urmare și fine.)

Femeia ascultă de sfatul sihastrului și dădu
penelele lui Antonio. Antonio să apucă cu sir-
guință a depinge pe fiica sa și cufundat în studiu,
lucră neîntrerupt patru oare, fără de a lăsa pe-
nelele din mână. După-ce termină lucrarea, scrise
de desubt aceste cuvinte: „Antonio de Cor-
reggio depinse aceasta în 16 August
1534, cu puține momente înainte de a
muri.“

Și a avut drept, pentru-că terminând, cădu
din nou pe așternut, ochii i-să împiangeni-
ră, obrajii i-să îngălbeniră, membrele își perdură
puterea și în câteva momente deveni un ca-
davru.

Acest portret este unul dintre cele mai
lăudate picturi ale lui Antonio Allegri.

Este obicei între oameni și, obiceiul acesta,
pe cât e de adevărat că există, pe atât este el
de condamnat, anume, că oamenii mari să vene-
rează și li-să fac onoruri după moarte, ear' pân-
că-țea trăiesc sînt părăsiți și lăsați să li lipsească
chiar și pâinea de toate zilele. Pentru aceea cu
drept cuvânt exclamă în nobila sa indignațiune
poetul:

Iniquo stil di razza ignava e finta:

„Virtù viva spregiam, lodiamo estinta“

Astfel se întempla și cu bietul Antonio.
Îndată-ce se răspândi vestea despre moartea lui,
pe toți îi lovi dureros pierderea.

Din toate părțile se adunară persoane di-
stinsse, pentru de a onora cu prezența lor înor-
măntarea marelui artist și acea locuință modestă,
care cu puțin mai înainte era locașul lipsei și
desperațiunii și resuna de gemete de durere,
acum deveni locul de convenire al principilor și
al altor persoane înalte, care îi reprezentau.
În ziua înormăntării, stradele pe unde avea să
treacă conductul de moarte, fură înfrumșetate cu

*) Datină păcătoasă a oamenilor trândavi și închi-
pniți: Virtutea la om în viață o desprețuim, ear' după
moarte o lăudăm.

podoabe de jele și în mijlocul plînsului gene-
ral cădeau ca ploaia din ferestrele caselor flori
și ghirlande pe carul mortual.

După-ce sicriul fu dus în biserică, trei zile
și trei nopți nu mai încetară psalmodiile. Era
compătămire sinceră? Nu credem. Faptele ne
arată, că toate acele onoruri și ceremonii n'au
fost făcute, decât din modă, pentru-că abia
trecură câteva zile dela înormăntare și toți
își uită, că Antonio a lăsat după sine o
familie lipsită de pâine. Dar' nu-și uită Tad-
deo de Monsalvo. La sfatul lui se vîndură
toate schițele și icoanele, ce se aflară în atelierul
artistului repausat, între cari era și „cel din urmă
ânger“ și se spera, că din prețul lor se va aduna
atâta, încât se poată trăi familia părăsită. În ziua
licitării sosiră trimiși dela toți principii din Italia,
dar' cu toate aceste icoanele se dădură pe pre-
țuri bagatele. Astfel toată speranța se concentră
în „cel din urmă ânger“, dar' începîndu-se ofer-
tele, se vedea că și acesta se va licita ieftin, de
oare-ce trimisul din Ferrara oferî pentru el 400
de taleri, cel din Roma 600, cel din Milan 800
și cel din Mantova 1000. Icoana era acum să
fie ajudecată acestui din urmă, când eată, că

ușile se deschiseră în lături și întră în lăuntru
un cavalier, în armătură de fier, cu capul plecat,
care numai decât puse mîna pe banca de lici-
tare și strigă:

— În numele lui Francisc I, regele Fran-
ciei, ofer 50.000 de taleri regali.

Toți se uimiră, dar' mirarea fu și mai mare,
când cavalerul își arătă fața și văzură, că necu-
noscutul este părintele Taddeo. Era el într'adevăr.
Auzînd, că Francisc I. se afla în Italia, își luă
armătura de comandant de odinioară și cunoscut,
cum era, fi fu ușor ca să între la el. Aici po-
vesti regelui toată întemplantarea, moartea artistului,
nenorocirea familiei rămase orfană, vîndarea ief-
tină a icoanelor și scîi să vorbească astfel, încât
Francisc mișcat, îi dădu împuternicirea de a se
pută prezenta în numele său la licitare. Astfel
s'a și întemplant. „Cel din urmă ânger“ al lui
Antonio Allegri, numit Correggio, ajunse în chipul
acesta în posesiunea aceluia marinos domnitor
și mare mecenat și fu dus, ca să împodobească
galeriile pinacoteei din Paris, ear' familia or-
fană fu scutită de lipsă și miserie.

spiritului timpului, și din necunoștința poporului român și a indigențelor lui, precum și din necunoștința politice a națunilor conclocoitoare și cu distincțiune a Ungurilor, cu care nu se mai ocupaseră România până la acest timp, parte amăgiți, unii chiar și corupți de Unguri — veniseră la Blaj, ca să apere uniunea (Transilvaniei cu Ungaria). Mulți erau preparați de acasă, cum se vorbească în adunarea română. Nu era nici o înțelegere în cea mai mare parte a inteligenței române.

„Nu suferă nici o îndoială, că de era adunarea națională o adunare numai de inteligenți — civili și bisericesci, după cum era planul guvernului din Cluj și al episcopului Lemenyi: atunci această adunare de inteligenți nu făcea nici o onoare națiunii române: acești inteligenți, care în timpurile cele vechi acceptară limba Scheilor în biserica Românilor; care ca nobili se unguriră; sub calvină se calviniră; sub Austria se făcură lipituri ai catolicilor și Ungurilor; dela 1830 și 1840 încoace vrea să ungurească și poporul; în 1848 vrea să stingă prin uniune țeara și naționalitatea română, — o adunare de inteligenți, n'avam nici cea mai mică îndoială, că și acum în adunarea din Maiu, ca și în timpurile cele vechi, dă de rușine pe Români înaintea lumii prin conclusele periculoase ce le-ar fi adus, de care s'ar fi mirat lumea, ear' Români ar fi suspinat, de cumva nu era ajuns poporul la acel grad de cunoștință al intereselor sale naționale și a împregiurărilor celor periculoase, în care se află în acest timp românimea toată: încât să alerge însuși poporul la adunare cu miile, ca să dea consultării direcțiunea cea firească și să țină în frâu pe acei popi și învățați, care poate ar fi cercat să plece adunarea la interes unguresc — din nepricepere sau răutate.”

Ei bine, aceste le țice Papiu Ilarianu, martorul ocular al celor petrecute. Cât pentru cele două țiare, ce existau pe atunci, „Organul Luminării” și „Foaia...”, — că „Gazeta Transilvaniei” a fost suspendată — ele în loc să dea lumină poporului, au produs o confuziune în creerii înfierbântați ai lesne credătorilor. Fatalismul și teologia caracterisau articolele acestor țiare; țiaristii de pe atunci au fost deosebiți în a scrie despre viața după moarte, dar' nici decât despre viața înainte de moarte, — despre politică.

Eată în adevăr câteva specimene din articolele acestor țiare: „Foaia...” vorbind despre garda națională maghiară a lui Kossuth, încheie astfel articolul seu:

„Românul care, îmbiat fiind n'ar primi arme, nu numai e proditor al averii și al familiei sale, ci și un stupid, nebun etc.”

În alt număr: „Limba diplomatică a țerii, ar trebui să fie cea legiuită la 1847” — adecă cea maghiară.

Ei bine, vedem astăzi cu ochii visul de aur al „Foi...”? Da, limba diplomatică este cea maghiară, și limba noastră abia are loc în familie chiar. Dar' să vedem cum a luminat „Organul Luminării”. Acest țiar vorbind despre unirea Transilvaniei cu Ungaria, crede că:

„Transilvania se află într-o pozițiune stângă și împedată așa, cât de sine nu poate a se elupta la o stare mai fericitoare, ear' pentru Români mai mare a fost pericolul fără Ungaria, decât cu ea; de oare-ce 1.272,782 de Români în Ungaria de astăzi mai curând se pot înghiți decât mai 3 milioane în Ungaria unită. Așa suntem scurți de vedere, cât nu putem vedea nici cea mai mică diferență între starea noastră ca națiune în Transilvania sau ca parte a poporului Ungariei. Transilvania numai unită cu Ungaria a resolută (contopită) într'nsa poate să ajungă la o însemnătate politică.”

S'a realizat această dorință a „Luminării”, Transilvania s'a unit cu Ungaria și prin această unire la ce însemnătate politică am ajuns? ... Dar' să trecem puțin la Români din Ungaria. Români din Arad au avut la 1848 o conferință și au hotărât redactarea unui apel la toți Români, din care extragem următoarele:

„Deci laudă Domnului, a trecut timpul despotismului, Sârbul este reimpins între marginile dreptății și ale cuvinței și fericitatea românilor ca a veri-cărui cetățean, este fundată în lege; ... durerile Românilor deși mai toate au medicină în legi, toși o parte mare dintr'nsale, mai ales cele dela Sârbi provenitoare nici decât nu sunt încă vindecate.”

Mai departe se provoacă comunitățile românesce să trimită deputați, cari să se întrunească la 3/15 Maiu în Pesta pentru a se presenta ministrului unguresc, aducându-i „cea mai ferbinte mulțumire în numele întregii românimi din Ungaria pentru binefăcătoarea incurgere, ce a avut dela spre fericitoarele legi.”

Aradani au scăpat de Sârbi, cu Ungurii s'au împăcat. Ei bine! sânt oare „fericitoare” legile aduse de Maghiari?

Câtă vreme domnia această confuziune, acest întunec, doi bărbați lumineau acest chaos inform, Simeon Barnuțiu și Andreiu baron de Șaguna, cari au redactat faimosul memorandum al celor 40.000 de Români adunați pe câmpul libertății.

Adrian Cașolțanu.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Decembrie st. v.

Hotărârile ce le-a adus consiliul de miniștri în privința măsurilor militare la granița galițiană dovedesc pe deplin, că conducătorii politicei monarhiei noastre sânt pătrunși de iubirea de pace și evită tot ceea-ce ar putea da prilegiu la bănueli, că monarhia ar urmări o politică agresivă în fața evenimentelor dela granițe. Oficioasei „Budapester Korrespondenz” i-se depeșează din Viena, că după-ce factorii normativi ai monarhiei austro-ungare, nu urmăresc de loc o politică agresivă, dar' sânt hotărâți să iese toate măsurile de precauțiune pentru o apărare cu efect a monarhiei, — în consiliul de miniștri s'a tratat singur numai de sume mici pentru acoperirea cheltuielilor indispensabile așa, că nu se va mai afla de lipsă și convocarea delegațiunilor în sesiune extraordinară. Măsurile militare ale Rusiei la granița noastră — comunică mai departe corespondența oficioasă — n'au format până acum nici într-o direcțiune obiectul unei discuțiuni diplomatice între Rusia și Austro-Ungaria, și e ușor de înțeles, că oficiul nostru de externe nu poate face cesțiunile militare de obiectul unor discuțiuni diplomatice.

Organul oficiului nostru de externe, „Fremdenblatt”, publică următorul comunicat: „conferențele de ieri, care s'au terminat ați sub presidiu Maieștii Sale, au avut drept rezultat, că nu sânt de a se lua măsuri ce vor face de lipsă în cel mai apropiat timp convocarea delegațiunilor în sesiune extraordinară.”

Scirea despre trimiterea unei persoane de poziție înaltă la Petersburg se desminte în mod oficios.

Rusia nu și-a schimbat atitudinea de loc. „Novoie Vremia” și „Novosti” scriu, că înarmările se vor urma, câtă vreme Austro-Ungaria și aliații sei nu vor oferi dovede neîndoioase, că vor respecta pretențiunile Rusiei în Bulgaria. Austro-Ungaria se fie gata la ori-ce eventualități.

Din Berlin se depeșează, că spre a se evita o ciocnire cu Rusia, diplomația se va ocupa din nou cu Bulgaria și va face tot ce va putea pentru depărtarea prințului de Coburg.

Ministrul de războiu bulgar intenționează să ceară dela Sobranie un credit pentru procurarea de 100.000 pușci.

Scirile din Constantinopol spun, că Turcia în curând își va da aprobarea la convenția canalului de Suez.

„Independență?”

„Războiul”, — am țis sânt acum câteva țile, — este proprietatea unui tipograf din Bucuresci, un anume Weisz, Sas din Brașov, un neguțator, care își vinde marfa celui-ce vrea să i-o plătească.

Atât am țis despre „Războiul”, mai mult nu.

Vine acum redacțiunea „Războiului” cu o falcă în cer și cu una în pământ, ca să ne spună că:

„Nu d-nii Thiel și Weisz plătesc ați redacțiunii, ci redacția le plătesce dumnialor și pentru titlul împrumutat și pentru tipăritul foii.”

Tot asta am țis-o și noi: D-nii Thiel și Weisz nu plătesc, ci sânt plățiți, ca neguțatori cinstiți și ca străini în țeară, de cătră cei-ce vor să le cumpere marfa. Vorba e numai — cine e cumpărătorul.

„Toți colaboratorii „Războiului” au fost și sânt oameni cu desăvârșire independenți și nici odată nu au fost și nu vor deveni mercenari, nu ai unor tipografi, dar' nici ai vre-unui „partid” ori-care ar fi.”

Așa țice redacțiunea „Războiului”.

Nici noi n'am țis altfel. Punctul de plecare al nostru a fost, că dintre țiarele „Lupta”, „Războiul” și „Epoca”, singură „Epoca” însemnează ceva, fiindcă ea este organul unui grup de oameni care însemnează ceva, câtă vreme „Lupta” e organul unui om cu desăvârșire compromiș, ear' „Războiul” este proprietatea unui neguțator, care este plătit de cătră „colaboratori” „independenți”, care nu stau în legătură cu nici unul din partidele din țeară.

Noi n'am scris ceea-ce am scris, pentru-ca să discutăm, ci pentru-ca să lămurim pe cetitorii nostri asupra importanței „Războiului”. Și tot pentru acest cuvânt reproducem acum mărturisirea „independenților” dela „Războiul”, care este o lipsă de bunăcuviință față cu d-nii Thiel și Weisz și în același timp o insultă cauta toți țiaristii, care servesc cu condeiu dela vrea-vre-unui partid, pe care îl cred bun pentru țeară.

Dar' la „Războiul” nu sânt „mercenari” ai vre-unui partid, ci oameni „independenți”.

Ei bine! dacă-i așa, apoi „independenți” sânt și femeile, care își părăsesc familia, ca să poată trăi în draga lor voie; și pentru-ca oamenii cu bun simț să poată judeca, ce fel este „independența” „Războiului”, reproducem aici următoarele din Nr. 1 dela 7 Decembrie al acestui țiar redactat de oameni, care nu sânt plățiți, ci plătesc:

Curtea de casațiune, respingând recursul d-lui Costea P. Balș, a confirmat slugarnica sentență a curții apelative din Iași, prin care e condamnat dl Balș la patru luni închisoare și trei mii de franci amendă, fiindcă a șuierat pe un rege așa de scump și popular ca cel de pe tronul României! Era firesc lucru, pentru cine cunoaște din ce aluat suspectabil să alcătuiască curtea ieșană, ca dl Balș să fie condamnat; mirarea celor sceptici și experimentați cu colectivitatele, a fost, că a scăpat încă foarte ușor dl Balș din labele unui element așa de comun și servil!

Astăzi când hotărârea unor asemenea mândări rămâne fatalmente definitivă și dl Costea Balș redus a face în penitenciarul central din Iași o pedeapsă de patru luni închisoare, lucrurile nu mai pot ave paravan, nici menajamente pentru acele instincte periculoase de slugă, parvenite să judece cinstea, viața și averea cetățenilor, striviți de secura călăilor colectivității! Dar' acesteia rase degenerate din omenire, cu numele de colectivități, se pare puțin lucru pentru adversari închisoarea, temnița din care au scăpat, cu care au fost foarte familiari odinioară și cu care, pe drept cuvânt, vor deveni și mai familiari curând, curând, la ția rostogolului general; ei se opintesc și se năpustesc cu setea unui burete vecinic uscat, la enorme amende pe spatele celor, care le scuipe un adevăr în obraz, le dă cu huido sau îi șuieră ca pe câni!...

Aceasta pe aici pe la noi nu se numește „independență”, ci cu totul altfel.

Decât așa „independent”, mai bine „slugarnic”, mai bine „mercenar” al vre-unui partid compus de oameni onorabili.

Din România.

Sânt acum câteva țile dl I. Brătianu a rostit în camera României următorul discurs, pe care îl reproducem după „Voinea Națională” atât pentru importanța lui actuală, cât și mai ales pentru învățăturile, pe care noi Români din țerile coroanei ungare putem să le tragem din el pentru lucrarea noastră politică.

D-lor! Dl Pallade a pronunțat numele lui Roateș, aceasta mi-a adus aminte de epoca divanului ad hoc, care ținea ședințele sale tot în sala aceasta unde suntem noi acum și partidul liberal își luase locul în partea aceea (stânga), ear' partidul conservator în partea aceasta (dreapta). Partidul liberal se împărția în două grupuri, erau țeranii, care stăteau aci mai în față și liberalii ceialalți stăteau în băncile de sus. Într-o ție s'a sculat principele Știrbeiu dela locul seu, a venit în banca unde era Roateș și punându-i mâna pe umăr i-a țis: Vă ved în totdeauna, că votați cu cei de colo, arătând spre noi; dar' îi cunoașteți cine sânt? Da, Măria Ta, îi răspunde Roateș, îi cunosc dela 1848; ei nu ne au lăsat nici odată și nu îi vom lăsa nici noi. (Aplause.) De atunci până astăzi te-aș ruga să ne spui, dl Pallade, când am lăsat noi pe țeranii și când țeranii ne-au lăsat pe noi, partidul liberal? (Aplause prelungite.)

D-ta vii astăzi să iei apărarea lor în contra noastră! Dar' de unde vii? Cine ești d-ta? (Aplause.) Pe cine reprezintă? Care sânt tradițiunile d-tale? (Aplause prelungite.)

Voci: Franzelarul.

Dl ministru-președinte al consiliului și interim la războiu, I. C. Brătianu: A! Fîindcă ați cetit vre-o câteva broșuri ale nihilistilor, ale anarhiștilor, socotiți, că sînteți reprezentanți lor în România? (Aplause prelungite.)

Duceți-vă și vedeți în Franția; care este în țerănimia franceză creditul aceloră, cu ale căror doctrine voiți d-voastră să vă prezentați între țeranii nostri? Toți îi reneagă; fiindcă țeranul, care este cel ăntăiu muncitor din lume, este și cel mai mare conservator, (aplause prelungite) este adevăratul conservator. (Aplause.)

Ne spuneai, că te-ai dus la țeară și ai vorbit cu tinerii învățați din sate; dar' de ce n'ai făcut întruniri generale de acelea, de cari țiceai adinea-ori, că ai de gând să faci la viitoarele alegeri? Dacă ați pute aduna împregiurul d-voastre mulțimea țeranilor, ear' nu doi trei băieți învățați, atunci numai v'ați pute convinge dacă ideile d-voastre sînt gustate de țeranii, sînt apreciate de dîșii și dacă ei au să vă urmeze. (Aplause prelungite.)

Dl G. C. Pallade: Ne atribuiți alte idei decât cele-ce avem.

Dl ministru-președinte al consiliului și interim la războiu, I. C. Brătianu: Dl Pallade vrea să menageze și capra și varza; liberal cu dl Lascăr Catargiu, (aplause prelungite), ce încredere poate dar' inspira țerii acest amestec de idei? (Aplause.)

Eu îmi aduc aminte, că în divanul ad-hoc era unul dintre țeranii, care se cam stricase, se cam ciocoise; el era din județul meu și ședea cu mine la Rosetti, îl vedeam, că lipsia cam des de acasă, mai cu seamă în țilele de Duminecă și sârbătoare și îl întrebam: dar' ce te faci Teodosie? unde te duci? Am fost, țicea el, aci la caimacanul Ghica; altă-dată țicea, am fost la dl Florescu. Și de ce te duci pe acolo? Lam întreat noi. Ca să fur câte-ceva, răspundea el. Măre, dragul meu, îi țisei eu, veți să nu te fure ei pe tine. (Ilaritate.) Eu am copilărit cu dîșii, eu pe dl general Florescu îl iubiam mai mult decât pe fratele meu, eram foarte legat cu el, cu toate acestea, de când am venit în țeară eu nu mă mai duc pe la dîșii, dacă aș trăi între dîșii, atmosfera aceea încetul cu încetul ar pute să mă amețească și pe urmă nu voi mai ave curajul să-i lovesc în principiile lor. De aceea eu am evitat societatea lor, fiindcă nu se putea să menagez și pe amicii mei și pe popor, care era viitorul țerii și a trebuit să rup relațiunile cu dîșii. Apoi creți d-ta, d-le Pallade că vei pute, făcând politică, să fii bine cu toată lumea și să te iubească toți? (Aplause.)

D-lor, când dl Pallade ne întreată ce am făcut noi, partidul liberal, pentru țeranii, dovedește că nu cunoaște nici chiar istoria contimporană a țerii noastre. (Aplause.) Sciți ce am făcut noi? Noi am făcut pentru țeranii și cu țeranii lucruri, care au pus în uimire pe reprezentanții unora din puterile străine. Sciți că erau pe timpurile acelea unele puteri, care aveau o foarte mare influență în țeară, sciți că unele erau foarte ostile unirei principatelor, și nu numai unirei, dar' și ori-cărei alte îmbunătățiri, fie în ordinea politică, fie în ordinea socială, care ar fi fost menită să consolideze statul român, și de aceea căutau toate mijloacele ca să ne facă să stăm pe loc.

O voce: Chiar cu bani.

Dl ministru președinte al consiliului și interim la războiu, I. C. Brătianu: Chiar și această tentațiune s'a pus înaintea țeranilor din divanul ad-hoc. Era un reprezentant al țeranilor, Budurescu, căruia i-s'a promis a i-se da o moșie din cele mai mari pe 15 ani fără nici o plată. Ei au venit la noi de ne-au întreat ce este de făcut. Noi le-am răspuns: dacă vă înțelegeți, dacă vă uniți cu dîșii, poate să vă îmbogățiți, ear' dacă rămâneți cu noi, poate să mergem cu toții și voi și noi, la pușcărie. Cu toate acestea țeranii n'au esitat nici un minut, ci au țis: mai bine cu d-voastră!... (Aplause prelungite.)

S'au silit mult conservatorii să-i ademească atunci cu cesțiunea agrară, dar' țeranii în totdeauna le răspundeau: să vedem mai ăntăiu de cesțiunea națională și pe urmă să venim noi (Aplause.)

D-voastră ne imputați, d-le Pallade, că nu am adus un proiect de lege general pentru vîndarea în loturi mici a tuturor moșilor statului, fără excepțiunile, care sînt în legea de astăzi. Dar' v'am adus un proiect de lege mai bun de cât acela pe care-l cereți d-voastră. Eu am fost și sînt de părere, că pre lungă micii proprietari de 10 sau 12 pogoane, pe care-i creăm astăzi prin vîndarea în loturi a unei părți din moșile statului, ar trebui să creăm și proprietatea mijlocie, care este statul-maior al unei societăți, care vrea să fie așezată pe base solide. De aceea v'am adus un proiect de lege, prin care vă cearam autorisarea ca, pentru moșile mari, care se

vând cu licitațiune, se se poată presenta și ștutul ca cumpărător, pentru-ca astfel se avem în totdeauna la dispozițiune un stoc de proprietăți teritoriale, din care se putem scoate în vânzare, nu numai acele loturi mici de țecce pogoane, dar și altele mai măricele, cu care se creăm proprietatea mijlocie, atât de necesară și utilă unei societăți bine constituite. Noi nu vă ceream această autorisare pentru-ca să ținem pe seama ștutului moșiile ce am mai fi cumpărat, pentru-că scim foarte bine, că adevărata țarie a unei țeri este proprietatea individuală, ear' nu domeniile ștutului.

Di G. D. Pallade: Era bună acea lege.

Di ministru președinte al consiliului și ad-interim la resoău. I. C. Brătianu: Dacă era bună, de ce nu ați susținut-o, și de ce ați lăsat-o să stea până astăzi în cartonele Adunării? Dacă d-voastră nu ați fi combătut-o și dacă v'ați fi unit cu mine, astăzi era să fie deja votată și chiar pusă în lucrare....

Di G. D. Pallade: Ne-am temut, veți, de ceva.

Di ministru președinte al consiliului și ad-interim la resoău. I. C. Brătianu: Fiindcă judecați pe alții după chipul și asemănarea d-voastră și ne-ați atribuit intențiunile ce ați fi avut d-voastră sau patronii d-voastră, când ar fi avut să aplice această lege.

Di G. D. Pallade: Legea este bună, dar' nu scim cum are să se cumpere și dela cine.

Di ministru președinte al consiliului și ad-interim la resoău. I. C. Brătianu: Eu vă mai repet, că ne judecați după ceea-ce ați face d-voastră cu o asemenea lege, când v'ați afla la putere; dar' nu dați altora ceea-ce numai d-voastră vi se cuvine (Aplause.) (Va urma.)

Cronică.

Numiri. Ministrul de justiție a numit de scriitori: la tribunalul reg. din Sibiu pe diurnistul de acolo Anton Bicskai. la tribunalul re. din Bichis-Simla pe diurnistul de acolo Leopold Gremesperger, și la judecătoria cerc. din Mediaș pe diurnistul dela trib. reg. din Sibiu Ludovic Benedek.

Statute aprobate. Ministrul de interne a provădut cu clausula de aprobare statutele „societății de diletanți“ și ale „societății“ de lectură maghiară din Câmpeni.

Furtună. Alaltăieri seară a bătut un vânt grozav, cerul era înorat și până târziu în noapte n'a mai încetat urletul furtunii.

Foc în Sibiu. Astă noapte au luat foc mai multe edificii economice, pline cu cucuruz și fân, în strada turnului. Au ars multe unelte agricole de prin șopuri, sănii, care, butoie și alte obiecte. Pompierii au alergat îndată și până în zori au trebuit să lucre pentru stingerea focului. Paguba e mare. Din norocire n'a bătut vânt.

Canalisarea și captarea cu apă de munte a Aradului. Intr'un consiliu presidat de fișpanul Aradului s'a hotărât în principiu canalizarea și captarea cu apă din izvoarele de munte ale Aradului. Aceasta lucrare ar trebui să fie gata în doi ani de zile. Lucrările vor costa 2,450.000 fl.

„Nu ne trebuie Unguroaică.“ Sub acest titlu cetim în „Kolozsvar“ următoarele: Parochul gr.-or. ales în Ghiroc, Petcu Trifu, voia să se însoare cu o fată maghiară de confesiune r.-catolică. Ioan Meșianu, episcopul gr.-or. al diecezei Aradane a refuzat de a-l chirotonisi pe Petcu și chiar de a-l confirma în parochia sa, câtă vreme fidanțata sa nu va trece la confesiunea gr.-orientală și nu se vor fi pronunțat alegătorii Ghirocului. Fidanțata lui Petcu a trecut la confesiunea gr.-orientală și episcopul Meșianu l-a trimis pe Ioan Damsia, asesor consistorial și parochul Săcașului, în Ghiroc, să-i întrebă pe alegători, că oare rămân sau ba pe lângă alesul lor. Alegătorii din Ghiroc chiar pe atunci țineau un sinod parochial în biserică, pentru alegerea unui deputat la congresul bisericesc. Intruniții nici nu voiau să-l asculte pe Damsia și au strigat cât le ținea gura: „Nu ne trebuie Unguroaică!“ În mijlocul acestor vociferări Damsia nu putea să iee cuvântul și trebuia ca împreună cu aderenții parochului Petcu să fugă din biserică, pentru-că mulțimea înfuriată a început să-l amenințe. A avut loc și o luptă, mulți au fost dați afară din biserică, ba unii trebuiau să ese cu capete și cu nasuri sparte. Lozinea a fost: „Nu ne trebuie Unguroaică!“ Damsia s'a înapoiat fără ca să-și fi putut împlini misiunea“.

Parcă nu e lucru curat! Nu te poți destul mira, cum vine, că toate teatrele ungurești din provincie se dau de-a roata preste cap și bieții actori ajung la sapă de lemn, cu toate că Maghiarii se fâlesc așa de bucușori cu iubirea lor de artă și jertfa ce sunt gata să o aducă pentru musele ungurești. Când cugeți la oricare teatru maghiar, fără de voie te gândesci la

miserie, pentru-că nimeni nu-și poate închipui un teatru unguresc, care să stea bine în picioare. „Pentru propagarea culturii naționale“, s'a ridicat și în Neutra nu de mult un teatru, dar' cu toată subvențiunea din partea ștutului, cultura națională nu se va spori într'un nimic cu acest teatru, deficitul Ungariei însă de sigur se va spori. Cuvântul „fiasco“ nu e cuvânt unguresc și nici nu se poate traduce în unguresc, dar' rolul acestui cuvânt e cel mai însemnat în întreaga istorie culturală și națională maghiară.

Budapesta în lumină. Poliștii sunt un fel de lighioane nocturne, care împedecă mult mersul natural al vitejilor hoțesci; cine e tâlhar cu cap isteț, pricepe el, că întâiu trebuie se o gate cu poliștii și numai după-ace au rupt pedeca din cale e liber de a se apuca de alte isprăvuri. Convinși de aceasta, fiecare nesdrav și hoț din Budapesta a prins năraul să-și măsure puterile cu poliștii: nu e rar ceasul se audă, că unul sau altul dintre constabli a fost bătut de hoși în timpul nopții, ba s'a întemplat că poliștii au fost atacați cu pumnale, și răniți greu. În Budapesta o siguranță publică nu se mai putea ține, ca în alte părți cinstite ale lumii, cu omeie și administrație bună: de acum numai regimamente de soldați vor mai pute liniști Budapesta în timp de noapte, căci poliștii și gendarmii sunt scoși de pe răvaș. Ieri noapte s'au făptuit patru furturi cu spargere: două în prăvălii, unul în casă privată, ear' unul într'un magazin de zălogire. Toate îndrănește și în cele mai mari și mai frecventate strade: în magazinul de zăloge s'au furat obiecte în preț de o mie și câteva sute de fl. Dintr'o prăvălie s'au furat inele și lucruri de artă; un tâlhar, care a intrat într'o ceasornicărie, n'a furat multe, dar' a făcut pagubă colosală: mișelul a lovit în ceasornice și le-a sfărâmat, le-a sdrobit toate bucațele, ca și lupul, care întrând în turmă ucide mulțime de oi numai din pofta de a ucide, dar' el numai una o duce. Cine-i sigur cu bunul său în capitală? Toată noaptea trebuie să stai cu revolverul pregătit pentru peptul tâlharului, căci în Budapesta mai întâiu vei sci oara morții tale, decât minutul în care ai să fii pradat de hoși. — Alaltă ieri noapte s'a întemplat un omor: un surugiu a ucis pe alt surugiu, pentru-că ei ambii iubiau pe aceeași servitoare și nu se puteau suferi ca rivali. Un cuțit de măcelărie a pătursn prin peptul celui ucis până la mănunchiu. — Procesul în afacerea falsificării victualilor, despre care am amintit nu de mult, se pertractează chiar acum. S'a constatat chemice, că între materiile de falsificare s'au aflat, elemente veninoase, ca alcali, anili și euphorbiu, care pot ucide omul; culoarea neagră se prepara din funingine. În spitale s'au aflat persoane, care pătimeau în urma vre-unei inveninări: s'a constatat, că toate acele persoane au trăit cu victualii falsificate din numitele fabrici. Procesul va descoperi multe crime. — S'a sinucis alaltăieri un licuidator dela cassa sedriei orfanale, tinăr om. Din ce cauză? O spune el însuși pe o bucată de hârtie, găsită în chilia în care s'a spânzurat: „am murit, căci voiam se mor!“ Intr'adever' laudabilă voință! — Ieri a beut o servitoare cloroform de necăz, că drăguțul ei a fugit cu altă iubită; a murit în cele mai grozave dureri în Rochus. — Un însurățel de vre-o 34 de ani s'a certat cu nevasta și i'a dat o bătaie din pricina sfadei, el a luat revolverul și și-a trântit un glonț în gură. A murit cel puțin îndestulit, că a părut pe nevastă-sa cum se cade, înainte de a muri.

Ucișă fără de voie. Doi frați din comuna P.-Kovácsi, Ioan și Iosif Keizer, au plecat Luni cu carul după lemne în pădure. Carul l-au lăsat sub poala pădurii, ei tăiau lemnele și de pe o colină mai înaltă le aruncau lângă car. Intr'o vreme Iosif vine la car, frate-său nu scia de aceasta: el aruncă de sus un lemn, care din nefericire lovesce drept în peptul nefericitului Iosif, făcându-l să cadă la moment mort și scaldat în sânge. Ucișăul fără voie s'a dus chiar în ziua aceea și s'a insinuat ca ucișă la tribunalul din Păpa.

Poetul Eminescu. Sănătatea marelui nostru poet M. Eminescu, — precum asigură „Vocea Botoșanilor“, — e cu desăvârșire restabilită. „Doarme și mănecă bine; face de două-ori pe zi primblare, cetesce și scrie. Simte necesitatea de ocupațiune, spiritul său fiind continu în mișcare. Ii lipsesc însă cărțile. „Eminescu se scie, că poate încă produce și se nu uităm, că mari scriitori ca Auguste Comte a trecut prin o crisă, ca a sa, și în urmă judecata lor s'a ridicat mai sus și cu mai multă țarie decât înainte: au produs și au fost folositori omenirii“.

Desmintire. Se desminte scirea, că s'ar fi comis vre-un atentat la viața Țarului. Nici la ambasada rusească nici la consulat nu se scie nimic despre aceasta.

Măsuri contra străinilor în Rusia. — Societățile de navigațiune. Sciri din Lemberg anunță, că după informațiuni sigure, primite din Odessa, diferite societăți de navigațiune din acest port rus au fost invitate de autoritățile respective, ca în terminul cel mai scurt să înlocuească pe funcționarii și servitorii lor de naționalitate străină, cu Ruși. Se mai țice, că administrațiunile societăților de navigațiune au primit și instrucțiuni, privitoare la întrebuintarea eventuală a bastimentelor lor în scopuri militare.

Crisa în Polonia rusă. Din Varșovia se telegrafează: Sgomotul despre un răsboiu

apropiat și consecuențele ucuzului contra străinilor au provocat în țeară o depreciere a pământului și a întreprinderilor industriale. De oare-ce capitalul rus nu s'a arătat nici odată favorabil plășerei în Polonia, ear' capitalul străin este respins într'un mod forțat; prețurile proprietăților imobiliare scad mereu și numărul cumpărătorilor se împuținează din ce în ce mai mult. În ramurile afacerilor industriale se ivesc de asemenea o stare de lucruri insuportabilă.

Un testament neașteptat. Acum vre-un an murise la Lyon o fată bătrână foarte bogată, lăsându-și toată averea de 2 milioane și jumătate unor spitaluri. Acestea luaseră în stăpânire averea și rudele depărtate ale bătrânei erau în adevăr nemângăiate, — când mai acum câteva zile un fost servitor al babei găsi printre nisele hârtii aruncate un testament olograf al moartei, scris cu trei zile înainte de a muri. Prin acest testament, aproape toată averea o lasă rudelor ei, și șpitalului din Lyon numai 200.000 de franci. Rudele s'au „consolat“ în sfârșit.

Un proiect uriaș. La Paris se vorbește mult de un proiect al inginerului Rittner, care își propune, nimic mai puțin, decât să aducă apele Elveției până în capitala franceză și să le întrebuinteze pe de o parte pentru beut, pe de altă parte ca forță mișcătoare trebuincioasă pentru lumina electrică. Apa ar fi adusă din lacul Neufchâte, care e la vre-o 500 de metri deasupra nivelului mării, are o adâncime de preste 80 de metri și primesce necontenit apă din riul Aar. Apa scoasă din adâncul lacului ar fi adusă prin un apeduct subteran întâiu și ar ajunge la Paris cu o cădere de vre-o 130 de metri. Această lucrare ar costa vre-o 300 de milioane și s'ar putea săvârși în șese ani.

Varietăți.

(Un îngrozitor cutremur de pământ în Algeria.) Se anunță din Oran, că la Mostaganem și în alte orașe din Algeria a fost un îngrozitor cutremur de pământ. Sguduiturile au ținut șapte secunde, la Mostaganem n'a fost nici o victimă, dar' la Calla s'au dărmat mai multe case și au fost victime. Intr'o singură localitate s'au dărmat 80 de case și au fost omorite 22 persoane.

(O curiozitate patologică.) La șpitalul din Ischl, Austria, se află un om având o umflătură, care constituie un cas foarte rar. Umflătura se află între cele din urmă vertebre ale gâtului; are forma unui corn rotund, lung de 20 centimetri și având un diametru de 4 centimetri. Este tare ca cornul unui animal, dar' mai moale la rădăcină. Bolnavul a rupt două bucăți din această umflătură fără să simtă nici o durere; una din aceste bucăți a fost trimisă la institutul patologic din Viena, unde are să fie examinată.

(O dramă pe mare.) O telegramă din Smirna dă amănunte asupra unei grave catastrofe, care s'a întemplat în apropiere de Salonic, pe vasul Bellona, al companiei Asiatic-Mici, în care se aflau aproape 400 călători, mai toți greci.

Marția trecută se audă strigătul de: „foc!“ și îndată toți călătorii năvăliră spre bărci pentru a le pune pe apă și a fugi.

Sgomotul însă fusese cu totul fals, căci nu se declarase nici un incendiu; dar' mai nainte ca echipajul și căpitanul se fi putut asigura pe călătorii înspăimântați, patruzeci și șapte din ei se aruncară într'o barcă, care se confundă. În acel moment vântul bătea cu violență și făcea să fie cu neputința ori-ce scăpare.

Nici unul din cei patruzeci și șapte călători n'a putut să scape.

Mai mulți alți călători și-au pierdut viața, din cauză, că au fost înăbușiți și călcați în picioare de ceialalți.

Ceea-ce este mai îngrozitor, este, că se țice, că această catastrofă are un caracter criminal. Strigătul de: „foc!“ ar fi fost dat de nisele hoși, cari se introduseră în cabina căpitanului pentru a fura. O sumă de 50.000 franci a dispărut din cabina căpitanului.

(Berea străină în Franția.) În Franția se consumă mari cantități de bere străină, și mai cu seamă bere de Germania. Deși în Franția calitatea hemeului, ca și a orzului sunt aceleași ca și în Germania, cu toate acestea se consumă mai multă bere străină decât indigenă și este cu greu de a cunoaște adevărul acestei consumări. Toți Francezii, cari își iubesc țeara speră, că acest sistem de importatiune va fi abandonat pe viitor, punând înainte cestiunea de patriotism și interesele economice.

Franția își va ajunge școpul punându-se pe această cale.

Cifrele de mai jos dovedesc că Franția își cunoaște greșala. În 1883, importatiunea de bere germană a atins cifra de 361.409 hectolitri; în 1884, 325.488; în 1885, 282.345 și în 1886 această cifră a fost redusă la 233.807 de hectolitri, sau cu 127.602 hectolitri, mai puțin ca în 1883. Aceasta este pentru Germania o pierdere de 6—7 milioane. Pe când Germania a câștigat 1883, 18—19 milioane l. n.; în 1886, a pierdut deja 6—7 milioane, care bani au rămas în Franția. Și când Francezii vor consuma numai bere fabricată la ei, vor câștiga poate preste 20 de milioane.

(Sub cenușe.) O mare agitațiune s'a produs în zilele trecute la villa bancherului R. situată în mijlocul unei grădini frumoase la o mică depărtare de Kalksburg, aproape de Liesing. Eacă pentru ce: din camera de toaletă a d-nei R. dispăruse un ceasornic de aur de un mare preț. Lucrul era neexplicabil, fiindcă nimeni nu putea pătrunde în acea cameră, afară de membrii familiei, de bucătăreasa Maria, de cameriera Anna și de guvernanta fetiței, d-șoara Clara, care căteși trei se aflau de mulți ani în serviciul familiei bancherului. Dl R. era convins, că numai una din aceste trei persoane putea să fi furat ceasornicul și făcându-l să cădea asupra guvernantei, fiindcă fiau lui, Emma, o copilă în vârstă de șapte ani, îi țise, că ar fi vădut cum guvernanta sa a ascuns în cenușa sobei un lucru strălucitor. Această comunicare surprinse foarte mult pe d-na R., care nu putea să creadă, că guvernanta ficei sale să fie capabilă de o asemenea faptă. În lipsa de a casă a d-șoarei Clara, dl și d-na R. se duceau în camera guvernantei și, căutând în sobă, găsi într'adever' ascuns în cenușea ceasornicul furat. Acum nu mai încăpea îndoiială, guvernanta atât de severă, care în ajun dojenise amar pe Emma, pentru-că îi spusese o mică minciună, era însăși hoacă. Cu ceasornicul în mână dl R. se ducea la bucătărie și comunica bucătăresei descoperirea făcută.

— Și scii, țise, unde s'a găsit ceasornicul? în camera guvernantei, ascuns în cenușa sobii? Cine ar fi putut să creadă aceasta? o frumoasă guvernantă! dar' îmi pare bine, că s'a descoperit vinovata!

Abia că dl R. pronunță aceste cuvinte când intră în bucătărie slujnica Anna:

— Mă iartă, domnule, îi țise, dar' domnișoara Clara nu e vinovată; te rog, uită-te numai la mâinile Emmei, ele sunt încă mănjite de cenușe, mă prind, că numai ea și nimeni altul a ascuns ceasornicul în sobă; ea se plângea totdeauna de severitatea guvernantei.

Copila fu chemată și supusă de tată-sau unui examen rigoros, în urma cărui mărturisii în fine, că făcuse aceasta ca să se răsbune în contra guvernantei, care nu voia să-i tolereze relele sale purtări, cu scop de a se scăpa de dinsa, fiindcă scia că va fi gonită.

Capila răutăcioasă se află acum la un institut de fete renumit pentru severitatea lui, dar' domnișoara Clara se află tot în casa bancherului în calitate de conșoțitoare și ajutoarea d-nei R.

Din public.*)

Onorate Domnule Redactor!

Sînteți rugați a da loc în preșutul Țiar ce redigeți la următoarea:

Mulțumită publică.

Subscrisul, în numele comunei bisericesci gr.-cat. a Springului, cu inima plină de bucurie fac cunoscut p. t. public, cum-că cu datul de 6 (18) Decemvrie a. c. sf. noastră biserică a primit ca don un potir, disc și stena, toate de argint de China, obduse cu aur; — și de unde un don așa rar și prețios? — acel binefăcător rar este: Prea Stimatul domn Constantin de Colbazi și Prea Stimata-i soție, carii vędend lipsa materială la numita biserică, ca creștini buni, au binevoit a face acel don exemplar. Pentru care comuna bisericescă își ține de sfânta datorință a aduce marinimoșilor donatori pe calea publicității, cea mai mare mulțumită, și totodată le dorește ca întru mulți ani să le lungească pronia divină firul vieții, spre binele și înflorirea sfintei biserici și a națiunii, și în locul celor pămâtesci D-șeu le răsplătească cu cele cerești. Dorim ca în timpul acest vitreg pentru noi să-și aibă mulți imitatori.

Pre lângă cari recomandându-mă bunei voințe sînt:

Spring, la 6 (18) Decemvrie.

Al Domniei-Voastre mult stimator;

Petru Cordea,
par. gr.-cat.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“

Viena, 21 Decemvrie n. Archiducele Albrecht a conferit ieri cu Maiestatea Sa și cu ministrul de răsboiu.

Lemberg, 21 Decemvrie n. Foile poloneze împărtășesc, că Germania cumpără mari cantități de chereștea în districtul Sanok (Galiția-de-Ost.)

Varșovia, 21 Decemvrie n. (Scire privată.) Ieri s'a început transportul recruților nou convocați, ceea-ce se va continua și în Ianuarie.

Redactor responsabil: Adrian Cașoltanu.

Cursul pieței din Sibiu

Table with exchange rates for various currencies like Hartie-moneta română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de Budapesta

Table with market data from Budapest including gold prices, interest rates, and various securities.

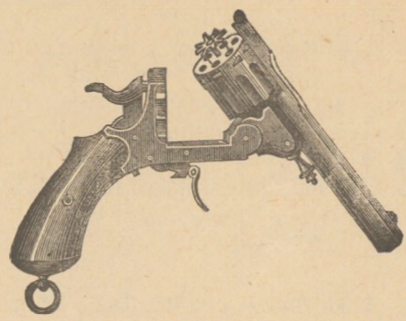
LOTERIE.

Tragerea din 21 Decembrie st. n. Sibiu: 41 14 18 65 74.

Vechile, vestitele și veritabile Picături de stomach ale St. Iacob

Spre vindecarea sigură a boalelor de stomach și de nervi, și a acelor, care până acum au rezistat tuturor medicamentelor...

Carol F. Jickeli în Sibiu

trimite la cerere franco și gratuit lista prețurilor ilustrată despre puști, revolve, părți constitutive ale armelor, cartușe, capsule, recuise de vânat și de duel.

Scut în contra iernii!

[518] 5-15

Frumos! Cald! Elegant! Ieftin! Impermeabil în contra frigului și a umezelii sunt Jachetele mele entent de eamnă pentru domni și dame

produse de cea dintâiu fabrică de jachete de dame și domni din Viena, pentru ne mai pomenitul și de necreșutul preț ieftin de numai

fl. 1.50

Jachetele mele de eamnă pentru domni și doamne sunt cea mai călduroasă și totodată cea mai sănătoasă îmbrăcăminte, căci ele țin corpul cald, scutesc de receală, se dau după ori-ce trup și produc prin colosala lor efinătate senzație generală.

20,000 bucăți s'au vândut deja.

Ori-cine, care voescă să aibă o jachetă frumoasă, călduroasă și trainică, se comandeză numai decât, deoarece-ce sosesc comenzi în masă și în cel mai scurt timp se va vinde întreg depositul.

Singur și unic a se procura: negustoria de export de jachete din Viena

J. HEMMER, WIEN, III., Krieglerstrasse II.

La comenzi ajunge însemnarea, dacă are să fie mare, mijlocie ori mică. Expedări pe postă în toate părțile lumii în restimp de 24 oare pre lungă rambursă ori trimiterea înainte a prețului.

Dintre firmele străine sunt reprezentate:

BLÜTHNER, furnisor reg. sās. de curte în Lipsa, (foarte renumit și întrece ori-ce laudă).

C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin, (solid și foarte fin. Adjustarea perfectă).

Fabrica APOLLO, Dresda, (fabricat bizuit, foarte ieftin și adjustat încântător).

Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate:

HOFMANN, mignon 450 fl., piano scurt 480 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet).

BERGER, piano scurt 360 fl., mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese

[520] 6

în negustoria de pianuri a lui HELDENBERG

în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni al unui piano se mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER, furnisor de curte, mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a. (Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7 1/4 octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din vechime).

PROKSCH, pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl. (Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY, (învățal de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Farmacia

la „mărul de aur al imperului“.

I. PSERHOFER

Viena Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge mai nainte numite Pilule universale, merită cu tot dreptul numirea din urmă, fiindcă în adevăr nu există boală, la care aceste pilule se nu-și fi dovenit deja de o mie de ori efectul lor binefăcător. În casurile cele mai desperate, în care celelalte medicamente s'au întrebuițat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină. 1 cutie cu 15 pilule 21 cr.; un pachet de 6 cutii 1 fl. 5 cr.; comenzi cu ramburse nefrancate 1 fl. 10 cr.

Pre lungă trimiterea înainte a prețului costă împreună cu expedarea scutită de porto: 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 35 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se poate trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care conșunții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare, după-ce va folosi acest medicament, îl va recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Mai 1883.

Preonorate Domnule! Pilulele d-voastre produc adevărată minune; ele nu sânt ca alte multe mijloace laudate, ci ele ajută întră adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoscuților și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au dobândit prin ele, dacă nu sănătatea completă, dar totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți earăși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor câți am avut norocirea a ne redobândi prin pilulele d-voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele d-voastre, deoarece-ce pre lungă ajutorul lui Dzeu, muieră mea, care a suferit ani îndelungați de miserere, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sânge ale d-voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-și caute earăși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vă rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și vă rog totodată pentru trimiterea din nou a acelor două cutii de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak. Grădinar suprem.

Stimate D le! Presupunând, că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflări de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombardă cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuițare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contra și dacă vei face întrebuițare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra degerăturilor de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcănel 40 cr., expedit franco 65 cr.

Balsam de gușe, mijloc probat în contra gușii. Un flacon 40 cr., expedit franco 65 cr.

Esența de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și a durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Esență de plantan un mijloc de casă general recunoscut și excelent în contra găturarului, răgușelii, a tusei dureroase, etc. Un flacon 50 cr., două flacoane expedit franco 1 fl. 50 cr.

Alifie americană de reumatism, remediul cel mai bun pentru toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghiuri, ischias, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechiă, etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de ierburi alpine de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Prav în contra asudării picioarelor. 1 cutie 50 cr., expedit franco 75 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută ca cea mai probată dintre toate remediile pentru creșterea părului un borcan mare elegant 2 fl.

Alifie universală probată de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri, la toată specia de umflături rele, la umflături ce erump în mod periodic la picioare, la ranele și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un medicament excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale îndigestiunii: ca durere de cap, amețeață, cărcei la stomac, acreeală în gât, suferințe haemoroidale, înuciure etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojii o setică 60 cr.

Afară de preparatele numite aici se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine ce au fost anunțate în diarele austriace, și articolele, ce nu se află în deposit, se procurează prompt și ieftin.

Expedări pe postă se efectuează grabnic pre lungă trimiterea înainte a prețului, ori pre lungă rambursă postală.

Trimițându-se înainte prețul (mai bine prin asignațiune postală) porto se face mult mai ieftin, decât cu rambursă.

[515] 5-12